

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iudicium De Articulis Confessionis Fidei Anno M. D. XXX.
Caesar. M. Augustæ exhibitis, quatenus scilicet à
Catholicis admittendi sint aut reiiciendi**

Hoffmeister, Johann

Coloniæ, 1559

VD16 ZV 17723

De Coniugio uel Coelibatu Sacerdotum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34289

ARTICVLVS XXIII.
DE CONIUGIO SA-
cerdotum Articulus, XXIII.

Publica quærela fuit de exem-
plis Sacerdotum, qui non con-
tinebant: quam ob causam & Pius
Papa dixisse fertur, fuisse aliquas
causas cur ademptum sit sacerdoti-
bus coniugium, sed multò maiores
esse causas, cur reddi debeat. Sic
enim scribit Platina, Cum igitur Sa-
cerdotes apud nos Publica illa scā-
dala vitare vellēt, duxerunt vxores,
ac docuerunt quod liceat ipsis cō-
trahere Matrimonium, &c. Con-
stat etiam in Ecclesia veteri Sacer-
dotes fuisse maritos. Nam &
Paulus ait, Episcopum eli-
gendum esse qui sit
maritus, &c.

F. Ioan. Hoff.

ARTICVLVS XXIII.

F. Ioan. Hoff.

Ultima hinc congerunt Aduersarij quæ verissima esse nonimus inficias. Quid igitur pronunciemus? Articulus hic, sicut & proximus de quo iam disputauimus, ad ius positium pertinet, id quod neminem negare putamus. Expectanda itaque & in hoc negotio fuerat sententia Ecclesiæ. Rectè, haud dubiè, Pium papam dixisse credimus, fuisse causas cur adimeretur sacerdotibus coniugium, sed multo maiores esse causas cur reddi debeat. Hæc igitur Pontificis sententia ponderanda est. Legimus apud patres veteris Ecclesiæ maxima cælibat⁹ encomia, id quod nec Aduersarios latere potest. Prudenter itaque prospiciendum fuerat, vt clerus veteri suæ restitueretur puritati quocunq; tãdem modo (pio tamen) fieri posset. Quod si impuritas illa clericorum huius sæculi, alia ratiõne caueri vel tolli non potest nisi permissione coniugij, non ignoramus Ecclesiæ, vt negotium hoc aliter instituat suam super esse autoritate non.

o 3

Cogitan-

ARTICVLVS XXIII.

Cogitādū etiā est, vtrum expediāt ob quorundam leuitatem, tam bonam immutare consuetudinem: an ne impuriore cogere in ordinem. Certè quod Ecclesia super Cælibatu instituit, Diabolicū nō est: quoniam illud ipsum instituit non in præiudiciū matrimoni, sed in profectum Euangelij. Tollantur radices impuritatis, ebrietas, luxus, otium, & periculosa cum leuiorib⁹ mulierculis cōsuetudo: in horum aut locū substituatur abstinētia, cōtinentia, sacra lectio, cura diligens animarum, & nulla erit necessitas relaxandi cælibatum. Dum enim venter à gustu pinguescit, inquit D. Basilius, necesse est & partes sub ipso à redūdante humore in profundo ebulliente, ad naturales operationes concitari: Suppediat enim venter incumbens illis, quæ ad cæstrum incendunt. Hæc ille. Nec diſsimilia habes apud Diuū Hieronimum de custodienda virginitate ad Eustochium. his addam: Caueatur ne, iunioribus & rudioribus ad sacerdotium pateat aditus, nisi illi bonam spem de se exhibuerint, vtiles se fore ad ministerium siue Diaconium Ecclesie Christi. Multi iam sic ad sacerdotiū accedunt, nunquàm accessuri, si certi essent sibi

ARTICVLVS XXIII.

sibi nūq̄ p̄mittēdas fore cōcubinas. Sed q̄d
 multis? Ex veteri testamēto liquet, sacerdo
 tibus p̄missum cōiugiū, certa tñ cōditione
 id q̄, ab aduersarijs nō obseruatur. Vide Es
 pistolā D. Leonis 49. Et ex certis historijs
 patet maiorē partē sacerdotū semp̄ vixisse
 in cælibatu, causas Ambrosi^o & Augustin^o
 alibi scripserūt. Extāt etiā sup̄ hoc cōciliorū
 & summorū p̄rificū decreta: an verò hæc
 oīa ob hui^o sæculi malitiā rescindēda sint,
 aliorum esto iudiciū. Suprà testati sumus,
 nos nolle derogare Ecclesiæ, multo minùs
 eius autoritatē velle contemnere: & repeti
 mus Ecclesiam nihil habere cum illis quos
 Paulus scribit demoniorum doctrinas in-
 tro ducere. Hereticorum est damnare con-
 iugia, inquit Hiero. & Dei spernere cōdi-
 tionē. Et, iuxta August. sentētiā, ille prohi-
 bet nubere, q̄ hoc malū esse dicit, nō q̄ huic
 bono, aliud melius antè ponit. Cōtra fau-
 stū lib. 29. cap. 6. Sed lubet nōnullas Patrū
 sentētijs sup̄ cælibatu adscribere. Origenes
 Hom. 4. in Leui. sic scribit: Ante oīa Sacer
 dos qui diuinis ahsistit altaribus, castitate
 debet accigi. Et in cap. Matt. 19. Qui vult ca
 pax esse verbi quod de castitate positū est,
 petat credēs dicēti, & accipiet, nō dubitās

Con. ioui.
lib. 1.

ARTICVLVS XXIII.

de illo quod dictum est, Omnis qui petie accipit. Ad hunc ferè modum D. Augustinus etiam loquitur: Non eos terreat, inquit, sarcina continentia, leuis erit si Christi erit, Christi erit, si fides aderit quæ impetrat à iubente quod iusserit. Audiamus & D. Ambr osium castiss. Epis. sententiam quam in 1 Cor. cap. 7. habet; Qui vxorem ducit vtiq; non peccat, quia quod cõcessum est facit. Si verò cõtèpserit, MERITVM sibi collocat & coronã. Huic castiss. Episcopo succedat maximus virginitatis & continentia Encomiastes D. Hieronam & huius autoritatem nemo sanæ mentis contemnere audet. Si Laicis imperat Paulus, vt propter orationem abstineant ab vxorum coitu, quid de episcopo sentendum est, qui quotidie pro suis populiq; peccatis illibatas Deo oblaturus est victimas? Hactenus ille. Cæterum quod ad votum continentia attinet, suo loco nõ nihil dicemus; nam & hoc ipsum diligentissimè tractarunt veteres. Quod hic addam amplius, non habeo. qui calibatam Ecclesie Hæreseos accusant, ipso facto declarant q̄ diligenter versati sint in veterũ scriptis, & quanti illi apud hos sint vel nominis vel auctoritatis.

In Titulo

ARTICVLVS XXIII.

toritatis. Augustinus hic nobis catastro- ^{Epist. 64.}
phen absoluat. Cubilia & impudicitiam ^{ad Aurel.}
magnum crimen putantur, vt nemo dig-
nus, non modò Ecclesiastico ministe-
rio, sed etiam Sacramentorum commu-
nionem videatur, qui se isto peccato macu-
lavit, &c.

DE MISSÆ SACRI-
ficio & ritibus Arti-
culus, XXIII.

Falso accusantur nostræ Eccle-
siæ, quod Missam aboleant: re-
tinetur enim Missa apud nos, & sum-
ma reuerentiâ celebratur. Seruantur
& vsitatæ cæremoniæ ferè omnes,
præterquàm quod Latinis cantio-
nibus admiscantur alicubi Germa-
nicæ, quæ additæ sunt ad docendû
populum, &c.

F. Ioan. Hoff.

O. 5

Quid